

حضور روحانیت در عرصه تئوری پردازی

۲۶ تیر ۱۴۰۲ ساعت ۲۱:۳۹

در دهه ۱۳۳۰، تحولاتی از سوی دانشجویان و برخی از فعالان سیاسی صورت گرفت که در پی آن فعالیت‌ها، روحانیت جوان حوزه نیز آهسته تامل و تحرک بیشتری برای حضور در عرصه‌های اجتماعی و مبارزاتی از خود بروز دادند.

روحانیت در دهه ۱۳۳۰-۱۳۴۰ حضور آشکار و مستقیمی در مبارزات سیاسی نداشت. با این حال، دوره مذکور دوره مناسبی برای حوزه و روحانیت جهت تدوین پایه‌های تئوریک مبارزات سیاسی بود. در این دوره اقداماتی از سوی جریان‌های مختلف شکل گرفت و تحت اتفاقاتی چون حضور شهید مطهری در دانشگاه تهران، مبارزات سیاسی گروه‌های مبارز راه خود را پیدا کرد. در فاصله سال‌های ۱۳۴۰-۱۳۳۲ ضرورت همکاری بیش از پیش روحانیت حوزه‌ها و دانشگاهیان در زمینه‌های فکری اجتماعی و مبارزاتی احساس می‌شد و چون فعالیت‌های سیاسی وسیع امکان‌پذیر نبوده، یک نهضت نسبتاً وسیع خود جوشی در تهران و غالب شهرستان‌ها در میان مبارزین و جوانان مسلمان برای تأسیس انجمن‌ها و هیأت‌ها و مؤسسات اسلامی و ملی با برنامه‌های فرهنگی، تبلیغاتی، بهداشتی، امدادی و حتی تولیدی و تجارتي به راه افتاد و شرکت‌ها و بنگاه‌های نشریاتی فعال به وجود آمد. درمانگاه‌ها و بیمارستان‌های خیریه به سبک جدید احداث شد. صندوق‌های قرض‌الحسنه تأسیس گردید. انجمن‌ها و مجامع ملی و اسلامی از هر طرف سر برآورد که هدف و برنامه همه آنها در حول محورهای خدمت، تربیت، وحدت، تشکل و آمادگی برای رسیدن به آزادی، استقلال و حکومت اسلامی دور می‌زد. جلسات تفسیر قرآن و منبر مرحوم آیت‌الله طالقانی که بعد از کودتای ۲۸ مرداد، رنگ مبارزه سیاسی بیشتری علیه استبداد حاکم به خود گرفته بود. انتقال مرحوم شهید مطهری از قم به تهران در سال ۱۳۳۵ و حضور در دانشگاه تهران به عنوان عضو هیأت علمی و استاد دانشگاه و هدایت دینی فعالیت‌های جوانان و دانشگاهیان، نقش بزرگی در این راستا ایفا می‌نمود و در پی این فعالیت‌ها، روحانیت جوان حوزه نیز آهسته تامل و تحرک بیشتری برای حضور در عرصه‌های اجتماعی و مبارزاتی از خود بروز می‌دادند.»

منبع: سقوط: مجموعه مقالات نخستین همایش بررسی علل فروپاشی سلطنت پهلوی، تهران، موسسه مطالعات و پژوهش‌های سیاسی، ۱۳۸۴، صص ۴۹-۵۰

آدرس مطلب :

<https://www.cafetari.kh.com/news/49269/حضور-روحانیت-تئوری-پردازی-عرصه-روحانیت-حضور>